

[Socialministeren.]

vanrøgt af deres barn blev som bekendt henlagt, da sigtelsen, som det anføres, var åbenbart urigtig. Politimesteren havde indhentet en erklæring fra kredslogen, og det er kredsløgens opfattelse, at behandlingen af barnet har været forsvarlig.

Ønsket om en undersøgelseskommission er kommet fra den lokale afdeling af Landsforeningen Evnesvages Vel. Henvendelsen blev som bekendt fulgt op af enkelthenvendelser fra 20 forældrepar. Landsforeningen Evnesvages Vel er gået ind for nedsættelse ikke af en undersøgelseskommission, men af et hurtigt arbejdende uvildigt udvalg til at påvise eventuelle mangler i samarbejdet og kommunikationen og til at anvise forbedringer af disse forhold.

Fra bestyrelsens side har man med stor bekymring fulgt forløbet af denne sag, og man anser det for overordentlig beklageligt, at der kan opstå misforhold mellem forældre og medarbejdere. Men dette skyldes formentlig, at forældrene ikke er blevet gjort tilstrækkelig bekendt med karakteren af den aktive fysiurgiske behandling og de komplikationer, der kan opstå herved.

Jeg tror, man må have lov at sige, at forholdene er blevet bedre i den senere tid, men bestyrelsen er alligevel enig med mig i, at der bør foretages en dybtgående undersøgelse.

De undersøgelser, jeg har ladet foretage i sagen, har vist, at der på afdelingen for spastiske børn på Ebberødgård som på andre afdelinger inden for åndssvageforsorgen udføres et udmærket arbejde, men forskellige vanskeligheder har medført utryghed hos forældrene, en utryghed, som jeg godt kan sætte mig ind i. Jeg deler også bestyrelsens bekymring over den opståede uro og finder som denne, at der bør gøres alt for gennem tilvejebringelse af et forbedret samarbejde på afdelingerne og mellem forældrene og forsorgen at få skabt den rette tryghed hos forældrene med hensyn til børnenes pleje.

Jeg må på den anden side sige, at jeg må være enig med bestyrelsen og landsforeningen i, at denne opgave ikke løses gennem nedsættelse af en undersøgelseskommission, men at jeg tror, der er behov for nedsættelse af et udvalg bestående af nogle få uvildige sagkyndige medlemmer, som må

fremkomme med forslag til forbedringer af samarbejdet og kommunikationen mellem de enkelte personalegrupper og i forholdet til forældrene.

Det vil ikke under dette arbejde kunne undgås, at udvalget kommer ind på at undersøge årsagerne til den hidtidige uro på afdelingen, men det er ikke min tanke, at udvalget skal fordybe sig i de gamle uoverensstemmelser; det skal lægge hovedvægten på gennem vurdering af arbejdsgangen i afdelingen at anvise veje til et bedre samarbejde for fremtiden. Jeg vil drage omsorg for, at et sådant af forsorgen og af ministeriet uafhængigt udvalg snarest bliver nedsat.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke socialministeren for det meget positive svar; jeg håber, at undersøgelsen bliver foretaget så hurtigt som overhovedet muligt, for det er jo små menneskeskæbner, det drejer sig om.

Det kan jo også være, at ministeren finder frem til ved undersøgelsen, om den firdelte centerdeling er den rigtige. Jeg håber ligesom ministeren, at sagen ikke kommer på vildspor ved uendelige stridigheder om, hvad den ene har sagt og den anden har gjort, men at det klare sigte for undersøgelsen bliver hensynet til børnene. Den sidste tids mange gensidige beskyldninger synes jeg nemlig efterhånden er ved at overskygge det egentlige: at det er børnene, det drejer sig om, børn, som er meget syge og hjælpeløse og ikke mindst værgeløse, børn, som har krav på den bedste behandling og pleje, vi overhovedet kan give.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til socialministeren:

„Vil ministeren ved plejehjemsanbringelse uden for den hidtidige opholdskommunes grænser pålægge kommunerne, at der sikres plads og ydes tilskud til den eventuelt ledsagende ægtefælles ophold på plejehjemmet?“

Albertsen: I de seneste år har problemerne omkring plejehjem og anbringelse på plejehjem spillet en betydelig rolle i den offentlige debat. Det er ikke ukendt, at vi har en stor mangel på plejehjemspladser, og at vi heller ikke i tilstrækkeligt omfang har kunnet bemandle de plejehjem, der er blevet